

Vietettiinpä muinoin häitä
kolme täyttä vuorokautta
- vielä kin olen ulalla.
Juhlakansaa saapui paljon,
kiirettä ei kellään heistä,
riemuittiin väsyksiin asti.

Niinpä sitten sattui siellä
yöpymisen ongelmia,
huoneet loppuivat väeltä.

Kun ei liikoja tiloja,
saman vuoteen saivat siellä
toisillensa aivan oudot
tyttö ynnä nuorukainen.
Säädylisyyden takia
pantiin suuri koivuhalko
sänkyyn nuorien välille.

Koitti päivä, aamulenkki
oli nuorilla edessä.
Kulkivat he kahden kesken
pitkin kukkaista ketoa,
kunnes tuuli vallatonna
tempaisi tytöltä huivin,
viskaten sen aidan taakse,
kaurahalmeeseen nakaten.

Kiireen vilkkaa silloin neito
kiipesi ylitse aidan,
kaulaansa taas huivin laitto.
Poika tuosta närkästyikse:
"Teitpähä n teon mokoman!
Minkä vuoksi hyppy moinen?
Olenhan minäkin täällä!"

Vastasipa reipas neito:
"Paraskin kysyjä siinä!
Nukuit yöllä vieressäni
välissämme pelkkä halko,
mutta korkea sinulle
oli moinen pieni pölkky!
Nyt kun aita on edessä,
halkoa isompi este,
tuskinpa olisit, veikko,
päässyt siitäkään ylitse!"

Oli häissä outo vieras

Kirjoittanut Kyösti Kettunen
